

F. t. l. om elektroniske signaturer

vitet fra et fast forretningssted i landet i et ikke nærmere angivet tidsrum eller for en bestemt periode.

Et eksempel på et nøglecenter, som utvivlsomt vil være omfattet af denne lovs bestemmelser, er et selskab, der er stiftet og registreret som et dansk selskab i overensstemmelse med den danske selskabslovgivning, og som har sit forretningsmæssige hjemsted i Danmark. En sådan etablering og registrering må tages som udtryk for, at selskabet har dets ledelse og dets primære økonomiske aktivitet her i landet. Vælger dette nøglecenter også at udbyde sine tjenesteydelser i et andet land, vil det fortsat skulle opfylde denne lovs bestemmelser samt være underlagt dansk tilsyn.

Modsat vil et nøglecenter, der udbyder tjenesteydelser via en hjemmeside på Internettet, der er etableret via en dansk internet-udbyder, men som ikke derudover har aktiviteter i Danmark, ikke anses for at være etableret her i landet (dvs. i det land, hvor den benyttede internetudbyder befinder sig). Det er ikke afgørende, i hvilke lande et nøglecenters hjemmeside er tilgængelig.

Hvis et nøglecenter har flere etableringssteder, er det afgørende, fra hvilket etableringssted de pågældende tjenesteydelser leveres. Såfremt en bedømmelse heraf er vanskelig, skal der lægges vægt på, hvor centret for nøglecentrets aktiviteter vedrørende den pågældende tjenesteydelse befinder sig, og i sidste ende også hvor selskabets overordnede forretningsmæssige hjemsted er.

Hvorvidt et nøglecenter skal anses for at være etableret i Danmark eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS), har betydning for, hvilket lands myndigheder eller lignende, der skal føre kontrol med, at nøglecentret opfylder kravene til at udstede kvalificerede certifikater. Direktivets artikel 4, stk. 1, indfører på denne måde en form for arbejdsdeling mellem medlemsstaterne.

Den nærmere afgrænsning af, hvornår et nøglecenter skal anses for at være etableret i Danmark eller i et andet land, må afgøres i praksis, blandt andet ud fra en fortolkning af EF-traktatens regler om retten til fri etablering, samt af andre relevante EF-direktiver.

I overensstemmelse med kravet i direktivets artikel 4, stk. 1 og EF-traktatens principper om fri udveksling af tjenesteydelser, pålægger forslaget ikke nøglecentre etableret i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS) begrænsninger med hensyn til at markedsføre og udstede certifikater på det danske marked. Nøglecentre etableret i EØS-landene kan, i det omfang de overholder kravene i direktivet, ligeledes markedsføre og udstede certifikater med betegnelsen kvalificerede certifikater i Danmark.

Kvalificerede certifikater, der udstedes af et nøglecenter etableret i disse lande, kan på samme måde som et kvalificeret certifikat udstedt af et nøglecenter etableret i Danmark, anvendes til at opfylde formkrav i lovgivningen, jf. forslaget § 13. Dette gælder ligeledes for certifikater udstedt af nøglecentre i tredjelande, såfremt betingelserne i § 23 er opfyldt.

Hvorvidt et nøglecenter, som ikke er etableret i Danmark, overholder kravene i direktivet til nøglecentre, der udsteder kvalificerede certifikater, skal kontrolleres af den myndighed eller det private organ i etableringslandet, som er udpeget hertil i henhold til dette lands regler. Direktivets artikel 3, stk. 3, stiller krav om, at medlemsstaterne indfører et »passende system til kontrol af« de nøglecentre, der er etableret i medlemsstaten, og som udbyder kvalificerede certifikater. Der opstilles dog ikke nærmere krav til, hvad denne kontrol skal gå ud på, og det vil derfor kunne variere noget fra medlemsstat til medlemsstat, hvor omfattende og detaljeret kontrollen er.

Lovforslaget finder først og fremmest anvendelse på udbud af kvalificerede certifikater til offentligheden og regulerer således ikke anvendelse af elektroniske signaturer og certifikater inden for lukkede systemer, der er baseret på frivillige aftaler mellem et begrænset antal deltagere. Direktivet indeholder ikke nogen yderligere angivelse af, hvad der skal forstås ved et udbud af certifikater »til offentligheden«, hvorfor det må afgøres i praksis, hvorledes udtrykket skal fortolkes.

Det er dog formentlig afgørende for bedømmelsen af konkrete tilfælde, om et certifikat kan anvendes over for tredjemænd, med hvilke underskriveren ikke har indgået nogen forudgående aftale vedrørende anvendelse eller accept af det pågældende certifikat.

Et eksempel på et lukket system, som ikke reguleres af forslaget, vil være et Internet banksystem, hvor det alene er banken, der skal anvende og acceptere underskriverens certifikat. På samme måde må det formodes, at certifikater, som alene kan anvendes inden for en eller flere organisationer eller virksomheder ikke vil være omfattet.

Lovforslagets regler vedrørende nøglecentre finder med undtagelse af bestemmelsen i § 12 udelukkende anvendelse på de nøglecentre etableret i Danmark, som udsteder kvalificerede certifikater. § 12 gælder derimod samtlige nøglecentre etableret i Danmark uanset, om de udsteder kvalificerede certifikater eller om de udsteder certifikater til offentligheden. Af hensyn til den sproglige udformning af forslaget bestemmes anvendelse af udtrykket »nøglecenter« overalt i forslaget. Se endvidere bemærkningerne til § 12.